

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Æstiva - A Dominica SS. Trinitatis, ad Dominicam decimamquintam
post Pentecosten

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Die 24. Junii. In Nativitate S. Ioannis Baptistæ. Quis putas Puer iste erit?
Sicut prima & puerilis ætas, index est secuturæ vitæ præsentis, ita hæc
vita præsens, indicium est futuræ pòst ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-44226

beris. Quid tibi autem morituro & iudicando ille honor, illa pecunia? Non proderunt divitiae in die ultionis: iustitia autem liberabit à morte. O si tibi haec saperent si haec in corde essent frequentius & in ore, quam multa redimeres molisso pretio! Haec est eminentis scientia Jesu

Christi propter quam Apostolus existimabat omnia detrimentum esse de qua in 2. parte, Fer. 3. Pentecostes, ubi haec veritas statuitur: Qui eminentior est in hac eminenti scientia, minus inter homines eminere cupit.

IN NATIVITATE S. IOANNIS BAPTISTÆ.

Die 24.
Iunii.

Quis putas puer iste eris? Luc. I.

VERITAS PRACTICA.

Sicut prima & puerilis aetas index est secururae vitae praesentis, ita haec vita praesens indicium est futurae post aeternitatem.

RATIO EST, Quia idcirco prima & puerilis aetas index est secururae vitae praesentis, quod talem cum ea connexionem habeat, ut ab una facile ad aliam capiatur indicia.

Sed non minor est ad hunc eundem finem connectio huius vitae cum futura & aeterna.

Ergo non minus inde possunt capi indicia, ac proinde sicut pueritia sequentis est index aetatis, ita & haec praesens vita, futura est indicium aeternitatis. Quod certe est valde observandum.

I. PUNCTUM.

ADMIRANDA profus omnia quae in S. Joannis conceptione & nativitate contigerunt. Annuntiat ab Angelo; concipitur à sterili matre, sanctificatur ex ipso matris utero; iam inde agnoscit Redemptorem in alvo SS. Virginis existentem, & exultat praegera gaudio; nascens Patri loquelam perditam reddit; Matri Prophetiam imperit; nomen à caelo datum accipit. Quid plura? Dum circumciditur & vagit infans in cuavis, tam multa supra infantilem aetatem edit pietatis & virtutis signa, ut omnes noti & vicini haec spectantes & audientes, inter se mutuo quaerent, *Quis putas Puer iste eris? Etenim manus Domini erat cum illo,* inquit Evangelista, quasi diceret, in illo infante Dominus ostendebat quaedam potentiae suae miracula quae portendebant aliquid

Haynesius Pars 3. ca. 1.

grande futurum. Nec vana certe fuerunt portenta & signa, nam ille est *Propheta & plus quam Propheta*, inquit ipse Christus Dominus, *de quo est scriptum, ecce ego mitto Angelum meum ante faciem tuam qui preparabit viam tuam ante te. Amen dico vobis non surrexit inter natos mulierum major Ioanne Baptista. Nemo melius novit quis sit magnus quam Christus qui est ipsa quaedam mensura Sanctorum magnitudinis; ac proinde illius erat nobis enuntiare quae magnus esset Ioannes.*

Quibus tantisper consideratis, redi ad Puerum, venerare eius sanctitatem, & sanctitatis signa mirare, quibus ut ait sanctus Ambrosius, *Futurae vitae insigne praeimitur, & gratia secururae virtutis signatur.* Tum vero, ut inde fructus solidior excerpatur. Contemplare veritatem propositam: Atque illud imprimis quid sit cur ab infantia, conjectura capiatur in sequentem aetatem? Nempe quia talis est connectio primae & consequentis aetatis, ut ex illa facile colligatur quid sit deinceps futurum. Sic Sapiens; *Ex studiis suis, inquit, intelligitur Puer, cum enim solo naturae ductu agatur, natura se statim praeedit & quo propendat certis iudiciis aperit; ubi vero tantillum Puer naturalis assueverit propensioni, tum roboratur in dies, & ex libidine fit consuetudo, atque ex consuetudine quaedam velut necessitas. Hinc illud inter omnia Proverbia: Proverbium est, inquit Sapiens, *Adolescens iuxta viam suam ambulans, etiam cum senuerit non recedet ab ea.* Et apud Iob. 20. *Jobum: Ossa eius implebuntur vitis adolescentiae eius, & cum eo in pulvere dormient: Quia videlicet, ut ait sanctus Hieronymus, difficulter ad evaditur quod rudes animi perhiberunt.* Lana-Gaudens.*

Xx

vum

vam conchyliis quibus in pristinum candorem revocet? Recens testis dicitur, sapore in retinet & odorem quo primum imbutus est.

Unde S. Gregorius Nazianzenus cum Julianum illum Apostatam adhuc Athenis juvenem nosset, non dubitavit augurari ex eius juvenilibus vitiis quam vitiosus in omnem ætatem futurus esset. Quod & de pluribus Sanctis memoratur quos præveniens gratia jam inde à pueris efformabat ad virtutem: & fundamenta quædam ponebat quæ essent indicia futuri ædificii.

O beatus ille quem sic prævenit Dominus in benedictionibus dulcedinis suæ!

II. PUNCTUM.

SED non est minor ad hunc finem connexio huius vitæ præsentis cum futura & æterna.

Nam ex vitæ præsentis sic futura dependet ut qualis quisque hic vixerit seu bene seu male, talem omnino sortiatur exitum & sortem fœlicem aut infœlicem in omnem æternitatem. *Galat. 6.* N. lite errare, inquit Apostolus, Deus non irridetur, que semina veritatis homo, hæc & metet, quoniam qui seminat in carne sua, de carne & metet corruptionem; qui autem seminat in spiritu, de spiritu metet vitam æternam. Bonum autem facientes non deficiamus, tempore enim suo metemus non deficientes. Nihil poterat dici expressius, sicut enim tam manifesta est connexio inter sementem & messem, ut nemini dubium sit quin aliud nihil metatur quam quod est seminatum; sic ne dubites, inquit Apostolus, quin similibus & prope par connexio reperiat inter hanc & alteram vitam. In hac enim seminatur, & quod seminaveris, metitur in altera. Si secundum carnem vixeris, vitæ tuæ messis inter zizaniorum fasciculos in æterno igne parata est. *Mat. 13.* Quid si spiritu vivis & ambulas, tibi tua messis servatur in cœlestibus illis horreis ubi triticum suum Deus servat.

Sic S. noster Iohannes Pharisæis illis qui ad se ventitabant, prædicebat: Progenies viperarum quis demonstravit vobis fugere à ventura ira? Et post quædam de Christo iamjam venturo, *Cujus*, inquit, *ventilabrum in manu sua, & per mundum arcem suam & congregabit triticum suum in horreum, palam autem comburet igni inextinguibili;* Quasi diceret, sicut video vos modo tanquam inanes paleas sine ullo fructu, ita mihi vos videre videor in illo igne, ubi homines suæ infructuosæ vitæ pœnas daturi comburentur.

At dices, id quidem certum & ratum de his qui suo in peccato moriuntur: sed non omnes qui in eo vivunt, in eo mori; nec proinde tantam esse connexionem huius vitæ cum altera, quanta est primæ & tenerris ætatis cum adultæ & virili. Respondetur, non omnes quidem in peccato mori, sed majorem partem, & eam certè totam quæ in lata & spatiosa via incedit & ambulat, quæ idcirco via perditionis dicitur, & spatiosa quòd multi per eam ambulant & pereant. Sicut autem de adolescente audivisti, quod juxta viam suam ambulans non recederet ab ea, sic de viro ambulante in lata via: vix unquam inde recedet & in ea peribit. Quid est enim ambulare per illam viam aut ab illa recedere? Nonne hoc unum est, quod tam sæpè audivisti, secundum concupiscentias vivere, aut eas omnino coercere nolle? Jam verò quous ex his qui cupiditate pecuniæ vel honoris aut voluptatis tenentur, ab ea sese coercent? Licet aliquoties aut sæpius peccatum confiteatur, appareatne propterea cupiditatem deponi? Putasne verò peccatum dimitti non deposita ex animo cupiditate? Quod perinde est ac si quæretem, putasne peccatum dimitti non contrito vel non attrito? Quid respondes? An ignoras, sine dolore animi nullam esse confessionem? Et verò quis esse potest dolor peccati: tentata cupiditate rei quæ fuit causa peccati? Nullus planè, nullus talis peccati dolor, nulla neque vel attritio; vel contritio: nulla confessio; ac proinde quid sequitur nisi mors in peccato quæ est illa vitæ lata perditio?

Nonne hoc ipsum est quod Christus Dominus tam aperte dixit quam sunt hæc aperte voces; *In peccato vestro moriemini.* Non enim aliis aut alia de causa dixit quam quòd intercederent per illam latam viam, & ab ea nunquam recederent, quia quam semel mundi cupiditatem altius animis suis impresserant, nunquam exuerent. *Aut mutare posset Æthiops pellem suam, & Pardus varietates suas,* si possent illi verè converti & resipiscere. Possent quidem cum gratia, si volent: sed non volent, neque revertentur; tanta est pravæ cupiditatis improbitas, sicque frequentius videas ex malo puerum vitium bonum, quam ex malo viro, senem sanctum & in arcta via positum, quæ sola est salutis via.

Quorundam hominum, inquit Apostolus, peccata manifesta sunt, præcedentia ad iudicium: Id est, antequam iudicentur ab hominibus aut à Deo, atet illos iudicandos, patet illos

Phil. 3. los à peccatis non recessuros, atque in ipsis tandem morituros, Neque illos paucos esse homines, sed multos, inquit cum lachrymis; *Multis ambulans, quod sæpe dicebam vobis, nunc autem & flens dico, inimicos crucis Christi, quorum finis interitus. Audisne finem eorum fore interitum? Unde verò id audeat affirmare, nisi propter connexionem hujus & alterius vitæ quæ talis est, ut, qui sic inimicus crucis Christi fuerit, malè pereat in æternum? O æternum malè quod à momento pendet hujus vitæ!*

III. PUNCTUM.

SICUT ergo prima & puerilis aetas index est securura vita presentis, ita hæc vita presentis indicium est futura post aeternitatis; Propter eandem scilicet antecedentium & consequentium connexionem quæ utrobique pariter reperitur, & quæ fit ut non temerè sed rationabiliter indicetur unum ex alio. Ego scio contentionem tuam, & carvicem durissimam. Adhuc virueute me & ingredienti vobiscum, semper contentiosè egistis contra Dominum, quanto magis cum mortuus fuero? Novis quod post mortem meam iniquè ageris & declinabimini de via quam præcepi vobis, & occurrent vobis mala in extremo tempore quando fueritis malum in conspectu Domini, Sic Moyses suis, non spiritu tantum prophético, sed ratione probè subducta, quod scilicet natura sua essent contentiosi, neque naturæ domandæ studuissent, ac proinde consequenter eventurum affirmat, ut cum ab eis discesserit, in pejus ruant & tandem intereant. Quod & revera contigit; atque idem proflus eos omnes manet eventus qui dom vivunt non ita sibi temperant, ut cum moriuntur, intemperantia ipsos vitæ pœniteat. Tempore quo fuerint dissipati, peribunt. Involuta sunt semita gressuum eorum, ambulabunt in vacuum & peribunt. Nonne quot verba, tot fulmina?

Neque tu inlites contra, hoc esse de aliis judicare, quod est à Christo veritum, & hoc esse eos in desperationem agere, quod est omnino nefas. Non enim ex nobis ipsis iudicium ferimus, ipse est Christus Dominus, ipse omnium Iudex, qui post allatum eorum exemplum qui repentino casu perierunt, semel ac iterum, nisi pœnitentiam, inquit, egeritis, omnes similiter peribunt. Quod autem illi pœnitentiam vix agerent, qui suis essent addicti cupiditatibus, nonne evi-

denter indicavit eum dixit, *facilius esse camelum per foramen acus transire, quàm divitem intrare in Regnum cælorum?* Unde enim tanta difficultas nisi à defectu pœnitentiæ? Et unde talis defectus nisi à prava cupiditate quæ ita divitum animos occupat ut nullum pœnitentiæ locum relinquat? Quod & Apostolus manifestè declaravit: *Nam qui volunt, inquit, divites fieri, incidunt in tentationem & in laqueum Diaboli, & desideria multa inutilia & nociva qua mergunt homines in interitum & perditionem. Radix enim omnium malorum est cupiditas.* Credisne his Christi Domini & S. Apostoli verbis? Potesne verò his credere & non judicare eos perituros quos ipsi judicant & condemnant? Ne propterea verò desperent quamdiu vivunt, si velint resipiscere; at nisi resipiscant, desperent certè, sed neque Christus, neque Apostolus, neque nos, in desperationem eos adigimus, ipsi se potius præcipites agunt cum redire nolunt nec opportunis utri remediis quæ ipsis offeruntur. Respiscant, inquit, à Diaboli laqueis, à quo captivi tenentur, ad ipsius voluntatem. Et idcirco iudicia illa prolata sunt ante mortem, ne post mortem proferantur, ne in illa incidant iudicandi, dum tempus habent pœnitendi. Quod præclarè S. Bernardus, dum de signis beatæ vitæ disserit: *Hæc sanè verbo, inquit, & electus consolatio ministratur, & subtrahitur reprobis excusatio. Cognitis si quidem signis vitæ, quisquis hæc negligi, manifestè convincitur in vano accipere animam suam, & pro nihilo habere terram desiderabilem comprobatur.*

Quod & Dominus Judæis exprobat qui noscent faciem cæli dijudicare, & ex certo cæli spectu, quæ æteris futura esset temperies posset prædicere; cum tamen ea quæ ad salutem suam spectabant, ex signis non minus certis quæ ipsis erant objecta, nescirent aut nolent conjicere. *Hypocrita, faciem cæli & terra nostis probare: hoc autem tempus quomodo non probatis? Quid autem & à vobis ipsis non iudicatis quod justum est?* Vide in quarta parte, in Festo Decollationis sancti Joannis. Et vide quæ in te sint à tua prava cupiditate signa infasta, ut cum divina gratia prospicias, *Vigiles, & omni tempore oressus dignus habeatis fugere ista omnia quæ futura sunt, & stare ante Filium hominis.*

Matt. 19.

1. Tim. 6.

2. Tim. 3.

In Oß.
Pasch.
Serm. 2.

Luc. 12.

Ibid. 27.